

samme kvalifikationer, som en af retten i sagen udpeget forsvarer ville have.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit VII, kap. 2.3.5.2.

Til § 323

Bestemmelsen, som er ny, regulerer spørgsmålet om, hvilken type forsvarer der skal beskikkes ved Retten i Grønland og Grønlands Landsret – dvs. ved de juridiske domstole, hvor anklagemyndigheden som altovervejende hovedregel møder ved en jurist fra politimesterembedet i Nuuk.

Hovedreglen herfor fremgår af *stk. 1*, hvorefter der ved de juridiske domstole beskikkes en advokat eller en autoriseret forsvarer med juridisk kandidatexamen.

Som en undtagelse hertil gives der i *stk. 2* mulighed for, at der kan beskikkes en autoriseret forsvarer, der ikke er jurist, hvis hensynet til forsvaret ikke taler imod det. Anvendelse af en læg forsvarer kræver således en konkret vurdering af henholdsvis sagen og den pågældende forsvareres faglige kvalifikationer. Forudsætningen for at anvende en læg forsvarer er herefter, at vedkommende kan antages at kunne levere et effektivt forsvar, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 – dvs. at vedkommende kan antages at være i besiddelse af den juridiske indsigt og den evne til at udlæde relevante dele af faktum, som er nødvendig efter sagens karakter. Under hensyn til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions princip om »equality of arms« (dvs. princippet om ligestilling mellem forsvarer og anklager) må det i tilslutning her til kræves, at den pågældende ikke er anklagemyndighedens repræsentant fagligt underlegen. Som det også er tilfældet i dag, må det på baggrund af disse kriterier antages, at anvendelsen af læge forsvarere hyppigst kan komme på tale i mindre komplicerede og mindre alvorlige ankesager, hvor Grønlands Landsret sættes i byerne uden for Nuuk, og hvor anklagemyndigheden er repræsenteret ved en lokal politimand.

Beskikkelse af en læg forsvarer ved de juridiske domstole foreslås ikke efter bestemmelsen betinget af sigtedes anmodning om at få den pågældende som forsvarer. Om baggrunden herfor henvises til betænkningens afsnit VII, kap. 2.3.1., hvor ordningen for forsvaret ved de juridiske domstole er omtalt. Derimod foreslås det, at rettens beslutning om at beskikke en autoriseret forsvarer, der ikke er jurist, skal kunne indbringes for højere ret af sigtede, dennes forsvarer og en efter § 327 beskikket udenretlig rådgiver. Efter bestemmelsen kan politiet derimod ikke kære rettens afgørelser om dette spørgsmål. Grønlands Landsrets af-

gørelser om spørgsmålet kan med Procesbevillingsnævnets tilladelse indbringes for Højesteret, hvis sagen er af principiel karakter, eller særlige grunde i øvrigt taler for det.

Til § 324

Bestemmelsen, som erstatter den gældende regel i retsplejelovens kapitel 5, § 23, stk. 1, 2. pkt., fastslår sigtedes adgang til at pege på en bestemt person som beskikket forsvarer.

Fremsetter sigtede ønske om beskikkelse af en bestemt person som forsvarer, fremgår det af *stk. 1*, at anmodningen så vidt muligt bør imødekommes, hvilket svarer til den gældende bestemmelse. Imødekomme af den sigtedes ønske må dog forudsætte, at forsvareren tilhører den kategori af forsvarer (læg, jurist eller advokat), som retten i øvrigt kunne have beskikket i sagen, jf. herved §§ 322, stk. 1 og 2, og 323, stk. 1 og 2. Formålet med dette er på den ene side at undgå unødvendig brug af advokater ved kredsretterne og på den anden side at sikre, at sigtede til enhver tid får det forsvar, der er nødvendigt efter sagens karakter.

I henhold til *stk. 2*, som er ny, kan beskikkelse af en bestemt person betinges af, at vedkommende helt eller delvis frafalder krav mod det offentlige for den del af vederlaget, som overstiger udgifterne til en af retten udpeget forsvarer, herunder udgifter til transport og overnatning mv. Bestemmelsen er udtryk for, at der i reglen skal beskikkes en lokal forsvarer, hvis der i øvrigt i retskredsen er en kvalificeret forsvarer til rådighed. Ønsker sigtede i sådanne situationer en anden, udefrakommende forsvarer beskikket, skal sigtede selv betale de yderligere omkostninger til rejser mv., som følger heraf. Disse principper vil også være gældende i forhold til sigtedes ønske om at få f.eks. en advokat fra Danmark beskikket. Hvis sagen i øvrigt er af en sådan karakter, at forsvareren skal være advokat, bør et ønske herom således imødekommes, forudsat at sigtede selv afholder de yderligere rejseomkostninger mv., der er forbundet med at beskikke den pågældende danske advokat.

Udelukkelse af en forsvarer

Til § 325

Bestemmelsen, som er ny, regulerer spørgsmålet om, hvornår retten kan nægte at beskikke en bestemt forsvarer eller tilbagekalde beskikkelsen for en sådan.

Efter bestemmelsen kan dette ske, hvis forsvarerens medvirken ikke bedømmes som forsvarlig ud fra retsplejemæssige hensyn til sagens korrekte behandling,